

Římská matematika

Římané do dějin matematiky podstatným způsobem nezasáhli. Byli určitě hodně tvořiví, dokázali (na rozdíl od [Řeků](#)) perfektně zorganizovat chod své říše, římsští právníci měli prostudované dílo [Aristotela](#) a používali jeho logiku, stavěli stavby, které by nebylo možné postavit bez znalosti matematiky a fyziky. Měli několik velkých básníků - Vergilius, Ovidius, Horatius. Proslavili se jako autoři veršovaných návodů na zemědělské [práce](#) a pěstování včel. Literární tvorba se uplatňovala zejména v řečnictví.

Římané se považovali za dědice řecké kultury a vzdělanosti. Dobře je znali, shromažďovali je, třídili a vytvářeli přehledy, ale nepřidávali nic. Kombinací etruské a řecké [číselné soustavy](#) vytvořili snad ten nejnepraktičtější číselný systém na světě. Římské číslice se dobře vyjímají vytesané na pomníku, ale pro praktické počítání jsou nepoužitelné. Každý, kdo potřeboval s římskými číslicemi počítat, se snažil vylepšit jedinou výpočetní techniku té doby - abakus.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.